

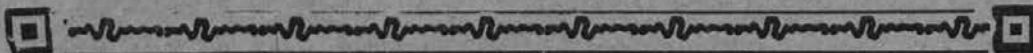

AVE MARIA

ŠTEV. (NO.) 17.

AUGUST 21st 1920.

LETO (VOL.) XII.

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Subscription
Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under permit
(No. 650), authorized by the Act of Oct.
6, 1917, on file at the Post Office of
Chicago, Ill. By order of the President,
A. S. Burleson, Postmaster General.

Entered as second-class matter Oct. 20,
1919, at the post office at Chicago, Ill.,
under the Act of March 3, 1879. Accep-
tance for mailing at special rate of Oct.
3, 1917, authorized October 25, 1919.

V ZALOGI "AVE MARIA" IMA- MO SLEDEČE KNJIGE.

Povest, And. Gabršček	1.00
Ivan Mizerija,	1.00
Majdič: Na Sveti Večer vezan	1.25
Turki pred Sv. Tilmom. Povest	1.00
Igralec, roman,	1.00
Ne v Americo. Povest	1.00
Humoreske in Groteske. Ruski na- rodni humor	1.00
Erjavec: Hudo brezno. Roman75
Kozaki. Roman	1.00
Svetobor. Povest	1.00
Dane: Povesti za mladino	1.00
Jurčič: Sosedov sin	1.00
Maksim Gorki: Povesti,	1.00
Spilman: Junaštvo in Zvestoba	1.00
Detela: Malo življenje. Povest	1.00
Zabavna knjižica. Povesti	1.00
Večeri ob Lemanu. Povest	1.00
Spilmanove Povesti šestnajst zvez- kov po50
Na različnih potih. Povest50
Jos. Jurčič, Sosedov sin. Póvest ..	1.00
Vojnimir. Povest50
Alešovec: Ljubljanske slike	1.50
Zadnja kmečka vojska. Povest	1.50
Alešovec: Kako sem se jaz likal. Po- vest. Trije zvezki	2.00

POVESTI:

Fran Erjavec: Izbrani spisi. — Po- vesti Erjavčeve so znane in splošno priljubljene. Vezan	1.00
Sheehan: Kresilo duhov. Kdor po- zna duhovitega irskega pisatelja Sheehana, ta ve, da je Kresilo duhov knjiga, katere se človek nikdar ne naveliča. Vezan	1.00
Bob za mladi zob, vezan: Lepa knji- žica za mladino. Pa tudi odrasčeni bode našel v nji lepo kratkočasje..	.50
Spisi Andrejčkovega Jožeta, devet snopičev po35
Detela: Prihajač, je krasen roman, skozi in skozi zanimiv in podučen .	.75
Martin Krpan, narodna povest. Kdo še ni slišal o Martin Krpanu? Kdo	

se še ni nasmejal njegovim duhovi-
tim pristno kranjskim šalam? To je
sicer izmišljena povest, vendar pisa-
telj je tu v krasno zaviti obliki po-
vedal bivši avstriji, da bode prišel
iz Kranjskega Martin Krpan, ki bo-
de premagal Nemškega in Mažar-
skega Brdavsca in osvobodil svoj na-
rod. Še le danes razumemo prav
Martin Krpana75 || Taras Buljka, zgodovinski roman. Krasen roman | 1.25 |
| Izidor Cankar: S poti! povest. Izi- dorja Cankarja vsakdo pozna. Nje- gova duhovitost je znana. Tako du- hovita je ta povest, krasen jezik .. | 1.00 |

Dalje imamo v zalogi manjše povesti
in romane:

Cesar Maks in Meksika,	\$.50
Don Kišot,50
Naša Ančka,75
S'iste e Sesto, povest,75
Kuratorska povest,75
Zvonarjeva hči,50
Hudo brezno,75
Na različnih potih,50
Rešitev o pravem času,35
Narodne pripovedke, ..	.35
Gozdarjev sin,75
Ribčev sin35
Grofinja Cenovefa,35
Narodne pripovedke,50
Jaromil. Povest35
Erazem Predjamski,35
Cerkvica na skali,35
Hubadove pripovedke,35
A. Kalan: Pripovedi,35
Pri Vrbčevem Grog,35
Car in tesar,35
May Erie,35
Na preriji,35
Potovanje v Lilibut,35
Maksimilijan,25
Zbirka narodnih pripovedk35
Mirko Poštenjakovič,35
Strelec,35
Znamenje štirih. Roman	1.00
Iz dnevnika mladega Poredneža. Po- vest	1.00
Jecnač Zmagovač. Povest	1.00
Eno leto med Indijanci. Povest50
Meško: Njiva. Povest35

RAZNE KNJIGE:

Slov. Hrv. Katoliški shod. Poročilo velikega shoda, ki je bil v resnici rojstvo Jugoslavije, Kdor danes to poročilo bere, ta vidi, kako so kato- liški naši škofje pletli vez med bra- ti Jugoslovani, kako so polagali tem- elje, na katere so potem postavili Jugoslavijo	1.50
Osmero Blagov. Krasna knjiga za poduk slovenskega naroda	1.25
Lurški čudeži,	
"Vzorov in bojev," katere je pisal Dr. Debevc. Te črtice so sedaj po- natiskane v posebni knjigi. Jako za- bavno	1.50
Dr. Jeglič: Starišem! Stariši, prebe- rite to knjigo. Zlata je vredna50
Dr. Jeglič: Dekletam,50
Dr. Jeglič: Mladeničem,50
Zgledi bogoljubnih otrok	1.00
Slovenske pesmi prevedene v nem-	

ščino	1.00
Naša država. Kdor hoče čitati kako pojmujejo Jugoslavijo naši rojaki doma, naj čita to knjižico75
Kratka katehetika, navodilo za po- dučevanje otrok v katekizmu. Ker v več župnijah dekleta in fantje oskr- bujejo poduk otrok v krščanskem nauku, jim bode ta knjižica dala le- pih navodil, kako se mora podučevati.	
Vzoci in boji. Kdor je čital "Dom in Svet" pred leti, ta se gotovo spo- minja.	
Vzorniki I. sv. obhajila. Podučna knjižica lepih zgledov vzlasti za o- troke, ki se pripravljajo za prvo sv. obhajilo.	1.00
Štrivnost Presv. Rešnjega Telesa, krasna knjiga o presv. Rešnjem Te- lesu, katero prav toplo priporočamo vsem častilem Evhariistiškega naše- ga Gospoda	1.00
Knjigovodstvo v dveh zvezkih. — Pravo knjigovodstvo je podlaga vsakega podjetja. Koliko naših tr- govcev ni vspelo edino radi tega, ker niso znali voditi knjig	2.00
Iz raznih stanov35
ZRDAVNIŠKE KNJIGE: "Dojenček" navodilo materam pri njih skrbi za zdravje njenih otrok. Vsaka mati naj bi prečitala to knjigo.50
O ljudskem zdravju. Knjiga, ki je vredna zlata za vsako hišo	1.00
Želišča v podobah. Domača zdravila so največkrat najboljša pomoč za razne manjše bolezni.50
Zdravilna zelišča,75
Spolna nevarnost,50
POEZIJE: Simon Gregorčič, vezan	\$1.00
Simon Gregorčič, priredil Ivan Dor- nik, vezan,	1.00
Padajoče zvezde, pesmi A. Grad- nik, vezan,	1.00
Šotor miru, poezije Silviana Sar- denko75
Zbirka pesmi Simona Gregorčiča nevezan75
Zbička pesmi, Anton Funtek75
Psalmi, Ivan Vesel	1.00
Ios. Cimperman Poezije	1.00
Pesmi Dolinarjeve75
Maseljanci,45
Viljem Hafove pravljice,50
Vojska na Turškem,50
Poslednji Meksikanec,50
Šopek lepih pravljic,35
Narodne pripovedke za mladino35
Avstrijska ekspedicija,35
Zbirka narodnih pripovedk,35
Bitka pri Visu35
Marion, krščanski deček,35
Prst božji,35
Na valovih južnega morja,35
Kraljevič in berač35
Krištof Kolumb,35
Car in tesar,35
Dr. Ivan Tavčar povesti: Dr. Tav- čar je dober pisatelj in ima popol- noma v oblasti jezik. Njegovi ro- ni so duhoviti. Nevezani \$1.00, ve- zani	1.25

ŠTEV. (NO.) 17.

AUGUST 21st 1920.

LETO (VOL.) XII.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 za Evropo \$3.00

Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ameriškimi Slovenci.

Nekoliko prijateljskih besed.

KONEC POČITNIC je tukaj. Zopet se bodo odprle naše šole in trume naših malčkov bodo veselo tekle v različne šole, da jim bodo skrbni učitelji in učiteljice skozi deset šolskih mesecev bistrili mladi razum, žlahtnili srce in krepili značaj, ter jih pripravljali za težko nalogo, katero jim bode njih življenje naložilo v njih moški dobi.

Toda v Ameriki imamo dvojne šole: šole, ki bistrijo samo razum, ki ponujajo našim otročičkom samo različnih ved, znanosti, ki jih skušajo pripraviti za to, da bi si kot izurjeni pisarji, računarji i. t. d. našli kolikor mogoče dobrega in veliko kruha.

Te šole se za srce ne zmenijo, ker so ustanovljene na podlagi, da se te strani človeškega bitja ne bodo dotaknile, ker tu ne vlada edinost prepričanja med stariši, kakšna naj bode ostala vzgoja.

Zato te šole — mislimo publicne — prepuščajo vzgojo srca popolnoma starišem.

Toda mi katoličani imamo višje pojme o človeku, kakor da bi bila njegova naloga na svetu samo namen jesti in se dobro imeti in si veliko denarja napraviti. Mi vemo iz dvatisočletne izkušnje, da človeka ne osreči samo bister razum. Mi vemo, in skušnja nas uči, da je bilo na svetu že milijone zelo učenih ljudi, ki so znali krasno pisati, izborno računati, ki so bili učeni profesorji, učeni doktorji, toda živeli so zelo, zelo nesrečno in še nesreč-

neje končali svoje življenje.

Nasprotno pa nas je naučila dvatisočletna izkušnja, da je bilo na milijone in milijone ljudi, ki niso bili tako učeni, ki so pa imeli jako dobro drugo vzgojo — vzgojo srca in značaja, pa so srečno, da, presrečno živeli, storili velikanske stvari za svoje ljudi, za celi svet za celo človeštvo in ne samo za svoj čas, temveč za tisočletja naprej.

Zato pa ni čudno, če so se zavedni katoliški stariši združili po posameznih župnijah in si začeli postavljati lastne šole, katoliške šole, v katerih so naročili njih pomagacem, učiteljem in učiteljicam, da hočejo, da se v njih vzgajajo njih otroci ne samo po duhu, ne samo po razumu, temveč tudi srce, da mora cela vzgoja njih otrok biti na podlagi srca in značaja, t. j. na verski podlagi. "Vzgojite nam," pravijo, "poštenih in značajnih mož in žena, bogaboječih, moralno čistih, ki bodo tudi učeni, ki bodo tudi vedeli vse potrebne svetne znanosti in vednosti."

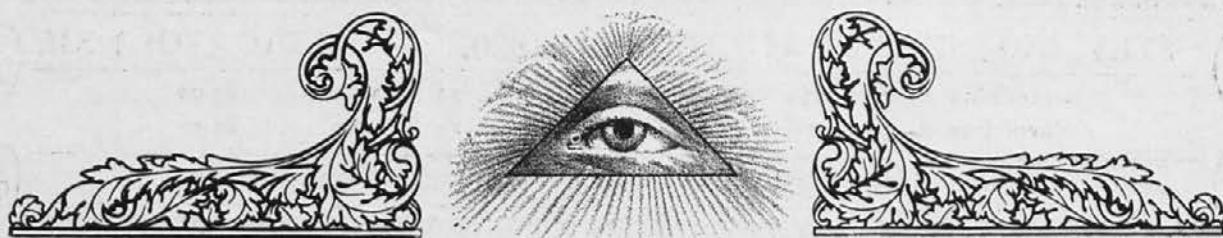
SLOVENSKI STARIŠI! Tudi vam se bode treba odločiti v katero šolo boste poslali svojega ljubčeka, katerim rokam boste zaupali svoj biser, da ga vam vzgoje in izbrusijo. Ako ste zavedni katoliški stariši, potem veste, kaj vam je storiti, potem veste, katera šola je edino primerna za vaše otročičke. Veste, da katoliški otroci spadajo edino — v katoliške šole.

NAŠE SOLSKE SESTRE, po naših katoliških šolah so vredne, da jim zaupate svoje otročičke. To so dobra, plemenita katoliška dekleta. V najlepših letih, v najlepšem cvetju svoje mladosti, so se poslovile od sveta, so zapustile svoje stariše in brate, svoje prijatelje in prijateljice, so zapustile vse, kar bi jim ta svet mogel nuditi, vse mladostne zabave, vse veselje, da zapustile so vse, vzele naše spokorno, zaničevano obleko redovnice, izročile svojo voljo, vse svoje zmožnosti v roke redovnih predstojnikov — za to, da bodo služabnice Kristusove, pomočnice krščanskih starišev, da bodo vodile mladino k Bogu, da bodo blažile nedolžna srca, vzgajale naše otroke za "Boga in domovino", za nje same in za vas.

Ali niso vredne zaupanja te plemenite dobrotnice človeškega rodu? Niso vredne, da jim pošljejo katoliški stariši svoje nedolžne otročiče? Jih izročijo njih blažilnemu vplivu?

"Pustite male k meni!" kliče Gospod Jezus starišem, "in nikar jim ne branite!" Ta klic vam kliče katoliška sestra v šoli. "Stariši, pustite, da peljem vaše male k Jezusu! Nikar mi ne branite! Za vaše otročiče sem se žrtvovala! Za vaše otročiče živim in trpim! Dajte mi jih! Pošljite mi jih v šolo!" Mati, boš ti branila otročičem svojim k Jezusu? Nikar!

Zato, slovenski katoliški stariši, vsi vse svoje otrke v katoliško šolo!

JAVNA ZAHVALA.

Cleveland, Ohio. — Kot 12 letni učenec šole sv. Vida se moram javno zahvaliti Devici Mariji za ljubo zdravje, katerega sem si sprosil od ljube Marije. Bil sem zelo bolan in nobene pomoči ni več bilo zame. Imel sem zdravnika, ki je že vse upanje izgubil, da bi jaz še kdaj okreval. Toda Bog je hotel drugače. Bil sem trikrat operiran. Zdravnik mi je polovico enega rebra odsekal in vzel ven. Bil sem tako slab, da je vsakdo rekel, da ne bom nikdar več zdrav. V bolnišnici sem bil osem tednov. Moji stariši so veliko prestali z menoj in veliko so izdali zdravnikom, tako da jim nikdar ne bom mogel te njih ljubezni povrniti.

Moja mama so mi zmiraj rekli, da moram moliti in Marijo prositi, pa bom že ozdravil in zmiraj sem imel list "Ave Maria" pri sebi, ker sem tako upal dobiti od Marije gotove pomoči. Obljubil sem, da se bom v tem listu zahvalil javno nebeški Materi, ako mi izprosi ljubelega zdravja. Zato lepo priporočam jaz kot deček vsem Slovencem v Ameriki in tudi

vsem tovarišem: naročite se na list "Ave Maria", ki je meni dal toliko zaupanje do Marije. Kajti stokrat in tisočkrat rečem: Kdor Marije ne zapusti, tudi Marija njega ne bode zapustila v bolečinah in težavah. Kakšne bolečine sem jaz prestal, ne morem nobenemu dopovedati. Ko je zdravnik vzel kos rebra ven je bila tolika rana, da je šel s celo roko no-

tri. Toda imel sem pogum in zaupal sem na Marijo in sem neprenehoma k Nji molil in jo prošil. In glejte, uslišan sem bil. Popolnoma zdrav sem, hvala Bogu, hvala Mariji in zahvala mojim ljubim starišem. Zato pa tudi jaz lahko iz lastnekušnje rečem: kdor Marijo prosi pomoči zaupno, vsak bođe uslišan. Jaz sem živ dokaz za resničnost teh besedi. Zato želim, da bi vsi čitatelji lista "Ave Maria" čitali to mojo zahvalo in vsi ljubili Marijo, kakor jaz. Objednem pa še to rečem, da želim, da bi vsi Slovenci čitali lepi list "Ave Maria", da bi tudi nje navdušil za tisto ljubezen do Marije, za kakoršno je mene, da nisem v najhujših bolečinah odnehal od svojega zaupanja.

Ko sem bil slab in nisem mogel drugega, sem pa list "Ave Maria" v rokah držal, pa sem bil potolažen. Zato, gospod urednik, Bog in Marija naj Vama plačata za ta lepi list. Želim pa, da bi list "Ave Maria" prišel v vsako hišo. Vam udani učenec šole sv. Vida.

Frank Vidervol,
1364 E. 43. St., Cleveland, O.

ČRNI DNEVI V RDEČIH ČASIH.

Po časnikarskih poročilih sestavil

K.

(Dalje.)

Kakor v Krasnaja, tako se je z neznanansko hitrostjo siril vpljiv nemštva in židovstva tudi po celi Rusiji. Povsodi so se združivali vsi nezadovoljni elementi in v tajnih posvetovanjih delali, da zrušijo to, kar je bilo zastarelega za sedanje čase.

Vsi vplivni krogi so to videli in vedeli, vendar niso si mogli misliti, da bi se kdaj dala tako mogočna država s tako močnim vladnim zistemom, podreti, ali da bi se kdaj kaj predruščilo. Zato so mirno gledali vse početje teh nemških agentov, ali ga pa celo odobraval.

In v takih razmerah je našla nesrečno Rusijo svetovna vojna. Kako so posamezni dogodki potem potekali, je znano vsem čitateljem in kako je slednjič prišlo do vladnega poluma in slednjič do boljševiške vlade.

Krasnaja je postala z boljševiško vlado nekako glavno mesto, središče vsega gibanja.

"Oče, ste čuli, kaj se je zgodilo?" prisopihla v župnišče nekega jutra do ber župljan k svešteniku Epifaniju.

"Kaj?" vpraša prestrašeni duhovnik, ki je pričakoval vedno, da izbruhne vstaja.

"Vsa naša vlada je v rokah boljševikov! Gorje nam sedaj vsem, ki smo bili do sedaj z vami! Govoril sem s Zofronom, vašim bivšim kantorjem. Zaupal mi je, da ne bo dolgo ko tudi vas ne bode več v Krasnaji. Oče, strašni časi se obetajo!"

"Bog je gospodar nad nami, sinko! V njegovih rokah smo!"

"Zofronij mi je tudi povedal, da se je pri seji govorilo, da se bode Kugelstein strašno zmaščeval nad Vami!"

"Prosto mu! Slaboten starec sem! Lahko bodo z menoj storili, kar bodo hoteli!"

"Zofronij se tudi veseli tega, ker ste ga iz službe spravili in se bode sedaj lahko znesel nad vami!"

"Prosto mu! Kar naj naredi, kar hoče!"

"Mi, meščani, ki smo bili z vami, se sedaj zelo bojimo. Oče, svetujte, kaj naj naredimo?"

Sinko, težko mi je svetovati sedaj, ko ne vem ničesar. Tudi ne vem, koliko je resnice na vsem tem. Mor-da pa ne bode tako hudo, kakor se govori!"

"Dal Bog! Toda, po poročilih, ki prihajajo od vseh strani, pa moramo še vse kaj hujšega pričakovati"

"Dobro! sinko, Bog je Gospodar Mi bodimo pa na vse pripravljeni."

Zelo potrj je bil sveštenik po tem poročilu. Vedel je, da je poročilo resnično. Vedel je celo, da je še hujše, kakor pa vidijo župljani. Vedel je, da gre delovanje nasprotnikov v cvetje in da rodi sadove.

Dobival je tudi iz Moskve od sina poročila, ki so bila žalostna, zelo žalostna.

Dolge ure je preklečal oni dan v cerkvi in premolil.

Žalostno je sedela družina sveštenika Epifanija na večer pri večerji. Epifanij je mislil, da ne sme več skrivati črne prihodnosti zanj in za celo družino pred svojo ženo in hčerjo. Poznal je židovstvo predobro. Vedel je, da ne poznajo usmiljenja in da ga ne bodo poznali, ko pridejo na površje, da bodo uničili vse, ki so jim na poti. Vedel je, da bodo pred vsem skušali uničiti nje-

ga. Sovraštvo Kugelsteina bode padlo nanj.

"Kaj pa vam je, oče, da ste tako žalostni?" vpraša hčerka žalostnega in zamišljenega očeta.

Oče se je vstrašil tega vprašanja. Srce ga je zabolelo. Na dan mora z nesrečo. Toda, kako je grenka ta resnica! Ali naj jo pove? Naj pripravi v žalost še družino? Vendar, ali more preprečiti to, kar mora priti? Nikakor! Zastonj je! Prej ali slej bosta morali izvedeti resnico. Tudi ali ni njegova dolžnost, da kaj stori za njiju varnost? Da, na dan mora z vsem.

"Otrok moj, kaj bi ne bil? Žalostni časi nas čakajo!"

"Nas? Kako to? Res je padel car vendar nova vlada nas bode gotovo ščitila. Saj nismo ničesar zakrivali."

"Prav imaš, dete," pravi žalostno sveštenik Epifanij in solza se mu je porosila. "Nikomur nismo nič žalega storili. Vendar imamo veliko nasprotnikov, ki nas smrtno sovražijo in ki nas bodo uničili, kakor hitro dobe oblast."

"Ne razumem te, mož moj? Kaj in kako si to misliš?" pravi prestrašena žena in upre svoje oči v zamišljen in tužni obraz svojega moža.

"Ne razumeš? Poslušaj!" In začel je govoriti o političnih razmerah v državi. Nikdar ni preje o tem govoril z družino, ker so bila pač vprašanja njegove službe. Povedal je, kar je vedel o revolucionarnem gibanju med Židi in Nemci v državi. "Sedaj je žetev zrela. Vsaki dan pričakujem izbruha. Toda gorje nam vsem, ki smo ljubili resnico, ko izbruhne. Zato bodimo pripravljeni na

najhujše!"

Še so govorili, ko se pripelje voz pred župnišče in nekdo potrka na vrata.

Prestrašeni so se vsi trije spogledali in kakor enoglasno vzdihnil: "So že tu!"

Nihče se ni zmenil, da bi šel odpirat.

V tem potrka drugič.

Epifanij se prvi zave in ošrči. Mirno vstane in gre proti vratom.

"Kdo je?" vpraša, predno odmakne veliki zapah.

"Jaz, oče! Odprite!"

Bil je sin, duhovnik z Moskve.

Oddahnili so se vsi, ko so začuli njegov glas. Sveštenik je odmaknil zapah in sin je stopil v sobo.

"Kaj pa ti prihajaš tako nenadoma?" vpraša Epifanij.

"Pojdimo v sobo, vse povem," pravi sin resno po pozdravu z očetom.

V sobi pri svitu luči se je šele videl njegov blede obraz. Bil je silno prestrašen.

"Oče, slabo je! Rusija se potaplja! To, kar ste vi, oče, tolikokrat napovedovali se je začelo uresničevati. V Moskvi je izbruhnila revolucija. Židovski boljševizem zmaguje! Vsa mestna uprava Moskve je v njih rokah. Nadškof je vjet in z njim vsi duhovniki. Vse cerkve in vsa župnišča so zasedli. Na tisoče so jih zaprli!"

"Za božjo voljo?" vzkliknejo vsi prestrašeni.

"Kaj hočemo? Čas, katerega sem se bal, in katerega sem upal, da jaz ne doživim, je tukaj. Kako si ti ušel?"

"Kakor veste, oče, bil sem jaz vedno z ono stranko, ki je bila za Nemčijo. Ko so napadli nadškofijski dom, vodil je druhal neki Nемец, s katerim sva preje velikokrat govorila. Pritekel je v mojo sobo in me oblekel v svoj plašč in me vedel ven iz palače. Ko smo bili par ulic proč od množice, dal mi je svoj voz in mi rekel: Bežite kolikor mogoče hitro iz Moskve. Še danes obvestite očeta v Krasnaja, naj beži, ker jutri pride Krasnaja na vrsto. Zato, oče, mati,

bežimo! Skrijmo se!"

Kakor bi bili vsi nemi, so vsi obsedeli prestrašeni. Nihče ni mogel spregovoriti besedice.

Slednjič pravi sveštenik Epifanij: "Da, takoj bežite vsi in se skrijte! Jaz pa ostanem tu!"

"Oče! Kaj govorite? Tu ostati bi pomenilo gotovo smrt!"

"Sin moj, jaz sem duhovni pastir svoje črede. Kako naj bežim in pustim čredo, ko se ji bliža volk? Morem to?"

Japonski mučenci reda sv. Franciška

"Vendar pomislite, da vas bodo jutri itak vjeli in zaprli!"

"Vse eno! Vendar ne pozabi, sinko, da ne bodo samo mene, temveč pozaprli bodo vse, ki z menoj drže, ki so verni Rusi."

"Oh oče, bežite z nami! Prosim vas! Brez vas ne gremo tudi mi nikamor. Ali se z vami skupaj rešimo, ali pa z vami skupaj poginemo!" In oklenil se je okrog vratu svojega očeta in vsi so jokali.

"Ne, sinko! Zastonj je! Jaz ostanem tukaj in jih počakam! Star sem že! Ne bom itak več dolgo!"

Nato sta nastopili še mati in hči s svojimi prošnjami.

Bilo je zastonj.

"Vjeli bi me itak slednjič in kako bi me bilo sram, ako bi na svoja stara leta moral umreti kot strahopetec, ki sem v usodepolnem trenutku zapustil svojo čredo brez pastirja in zbežal. Ne, tega nikdar! Prepričan sem, da bi še tebe bilo sram, kot sina tako strahopetnega očeta. Zato, ne izgubljam časa! Raje se pogovorimo, kam boste bežali in kje se boste skrili, da se rešite vsaj vi!"

Ko so videli, da je vse prigovarjanje zastonj, ni pač kazalo drugega, kot udati se.

Dolgo v noč so se posvetovali in se pripravljali na beg.

Sklenili so, da se ne bodo odpeljali po veliki cesti, temveč po mali cesti, ki je držala v hribe proti zapadu. Tam je živela v visokih hribih njih stara teta, sestra Epifanija, na mali kmetiji. Tam so mislili, da bodo najbolj varni. Tja revolucija ne bode dosegla. Kdo si bode mislil, da bi bil tam kdo skrit.

Dogovorili so se tudi, kako si bodo pošiljali poročila, da bodo vedeli, kje bode kdo.

Proti jutru je že bilo, ko je bilo vse pripravljeno za pot.

Še enkrat so vsi z vso silo nastopili, da bi spregovorili očeta, da bi z njimi zbežal. Vse so poskusili, toda ostal je junaški.

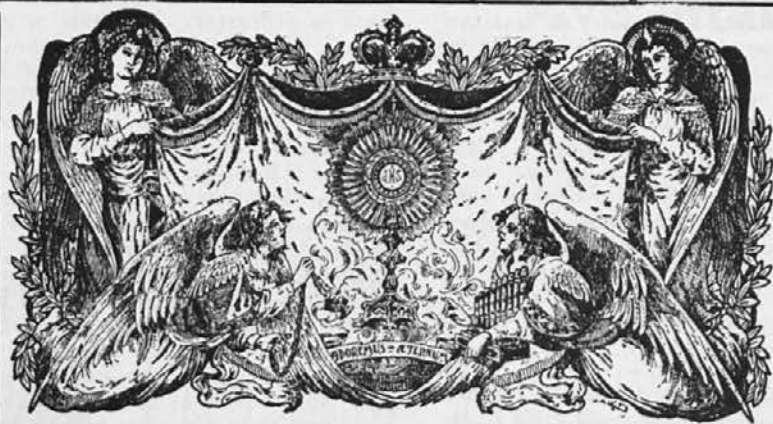
"Tu bom ostal! Pojdite z Bogom!" je rekel in jok mu je zaprl glas. "Pojdite z Bogom in sveta Bogorodica naj vas varuje. Najbrže se več ne vidimo na tem svetu. Se bomo videli pa v večnosti!"

Kamen bi se otajal, ko bi videl ta prizor.

"Sinko, pazi na svojo mater!" je še zaklical za odhajajočimi.

Tiho so odšli iz Krasnaje. Konjema so kopita ovili s cunjami, da so šli tiho, da bi nihče ne čul. Šele zunaj mesta so jima jih odvezali in sedli na voz in oddirjali — da se rešijo.

Sveštenik Epifanij je pa šel v cerkev in se zatopil v gorečo molitev — za sveto Rusijo!

ČASTNA STRAŽA PRED TABERNAKELNOM.

GLASILO ČASTILCEV PRESV.
REŠ. TELESA.

Urejuje Rev. J. J. Plaznik
Des Plaines, Ill.

Ljudje kaj radi opuščajo obiskovanje Jezusa v najsvetejšem zakramentu, ker ne vedo, kako naj napravijo ta obisk. Mislijo večkrat, da mora biti človek učen, če hoče prav moliti ali obiskovati Jezusa. To je gotovo napačno mnenje. Jezus sprejme vsakogar, bodisi bogat ali reven, neuk ali učen; vsi imajo enak pristop, izjeme ni nobene. Ni težje obiskati Jezusa, kakor kakega vsakdanjega prijatelja.

Ko greš na obisk k prijatelju, ga pozdraviš, se pogovoriš z njim, kakor je navada in poveš, po kaj si prišel, ko si se zgovoril, se posloviš in greš domu. Isto storiš, kadar obišeš svojega Gospoda v najsvetejšem zakramentu. Pojdi k njemu, kakoršen si; tudi molitvene knjige ne potrebuješ. Naš Gospod ima rajši to, kar prihaja iz srca, kakor pa iz knjige. Rad posluša želje in čutila tvoje duše.

Zelo dobro boš opravil, svoj obisk, če znaš obuditi vero, če ga počastiš, zahvališ, opraviš molitev v spravo za grehe in ga prosiš za to, kar potrebuješ.

Zelo primerno je, če obudiš dejanje vere, kadar si v Jezusovi prisotnosti. Če se dobro zavedaš, da si v prisotnosti Jezusovi in da te posluša, ti ne bo težko zbrati duha. Jezus v Evharistiji je isti, kakor v jaslicah, v Nazaretu, pri zadnji večerji, na Kalvariji, kakor je od mrtvih vstal in kakor je v nebesih. Zato ga pozdravi kot svojega očeta, brata, prijatelja, ženina, zagovornika, zdrav-

nika, srednika, tolažnika in govori z njim zaupno o vsem, kar imaš na srcu.

Počasti svojega Boga s tem, da spoštljivo poklekneš z enim kolonom do tal, potem poklekni in mu daruj samega sebe. Vse, kar imaš, je njegov dar. Zahvali ga in počasti ga zato ter mu povej, da ga želiš ljubiti in njemu samemu služiti. Ko ga častiš, združi svoje češčenje s češčenjem Marijinem, z angelji, ki ga časte okrog tabernaklja in vsemi dušami, ki ga časte v sveti evharistiji.

Zahvali Sina božjega, da se je včlovečil in da je umrl na križu za naše zveličanje. Zahvali ga pred vsem, da je postavil zakrament presvetega Rešnjega Telesa. Kaj bi počeli brez tega zakramenta, kjer je Jezus naš tovariš na potovanju, naša hrana in daritev! Nebesa so res lepa, toda zemlja tudi ni popolnoma pušta, odkar je On pri nas. Ali bodo ljudje kedaj razumeli čudovito ljubezen Jezusovo! Pomisli, kako je Jezus dobrotljiv s teboj, kadar ga obišeš, kako te ojačuje v težavah in tolaži v trpljenju. Zahvali ga, da je dal samega sebe tolikokrat v svetem obhajilu. Zahvali ga namesto onih, ki ga ne prejema ali ga pa še tedaj ne zahvalijo, ko ga prejmejo. Združi svojo zahvalo z zahvalo Marijino, angeljev in svetnikov v nebesih.

Za časa svojega obiska prosi Jezusa, naj ti odpusti grehe. Ko si prejel od njega brezštevilne dobrote,

ali si ga še žalil? Povej mu, da ti je žal. Morda si se mu skazoval nehvaležnega v svetem Rešnjem Telesu? Morda ga nisi obiskoval, morda se nisi dovolj pripravil pred svetim obhajilom ali okrajšal zahvalo? Morda te že dolgo ni bilo pri mizi Gospodovi; v tem slučaju si zelo žalostil svojega Zveličarja. Prosi ga tudi za odpuščanje za mnoge grešnike, ki ga vedno žalijo. Prosi milosti in odpuščanja za one, ki se ne brigajo za vero, ki zasramujejo Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu. Skušaj popraviti, kar so ljudje zagrešili z zaničevanjem do Jezusa v zakramentu ljubezni.

Prosi Jezusa, da ti da milosti, ktere so potrebne v tvoje posvečenje in zveličanje — živo vero, velik strah pred smrtnimi grehom, milost, da premaguješ skušnjave in strasti.

Ne pozabi moliti za svetega Očeta in njegove namene, za škofa, posebej pa za svoje duhovnike, ki rabijo njegove pomoči, da vodijo duše, ki so jim izročene po pravi poti in jih posvečujejo. Prosi, da bi se več dečkov posvetilo duhovskemu stanu, deklic redovnicam; moli tudi za katoliške misijonarje. Prosi za vse, kateri so ti dragi: prijatelje, sorodnike in predstojnike. Ni ti treba vseh naštevati; Zveličar ve, koga mu priporočaš in pozna naše potrebe! Ne pozabi tudi duš v vicah.

Ko si obudil te lepe čednosti, ktere pa ni da bi morale biti ravno po tem redu, obudi duhovno obhajilo in prosi Jezusa, da te blagoslovi. Sedaj

lahko odideš; napravil si dober obisk, ki je Bogu dopadljiv in ti prinese zasluženo v nebesih.

Četudi bi rad, morda res ne moreš vsak dan obiskati Jezusa v tabernaklu. Daljava, bolezen ali kaka druga ovira stoji na potu. Kaj boš storil? Skušaj napraviti samo duhoven obisk. V duhu se preseli pred tabernakel in počasti Jezusa. Za časa babilonske sužnosti so se Judje vedno obrnili proti jeruzalemskem templu, kadar so molili. Sveta Marjeta Marija, se je obrnila, ko je bila še otrok, kadar je molila, proti cerkvi, da tako počasti Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu. Stori tudi ti tako in dopadljiv boš Jezusu v sveti hostiji. Kjerkoli si, Bog te vidi povsod in te opazuje. Ta želja, da bi ga obiskal, ta vera v njegovo pričujočnost, to dejanje ljubezni, vse to bo štel za večnost.

Po zadnjem izkazu darov so še darovali: Mrs. Mary Golobitch, \$1.00; Mrs. Mary Tomac, \$1.00; Mr. Mark Bluth in Mrs. Ana Bluth, \$2.40; Miss Ana Bukovec, \$1.00; Miss Dorothy Ursich, \$1.00; vsi v Joliet, Ill. Mr. John Intihar, \$10.00; Mr. Frank Sajovic, \$5.00; Mrs. Johanna Gaspari, \$5.00; vsi v Cleveland, O. Mrs. Agnes Schmuck, Collinwood, O, \$1.00. Mr. John Culjan, Utica, Ill., \$1.00. Miss Mary Tomazič, Olyphant, Pa., \$1.00. Miss Mary Gostič, \$1.00; Mr. Michael Železnikar, \$1.00; vsi v Chicago, Ill. Mrs. Barbara Globočnik, Chisholm, Minn., \$1.00; Mrs. Mary Ivančič, \$1.00; Mrs. Mary Požek, \$1.00; vsi v So Chicago, Ill. Mrs. Ursula Kralj, South Deering, Ill., \$1.00.

Če je kaka pomota, naj se dotični oglasi, Prosil bi nadalje, da oni, ki ne pošiljajo obenem ničesar za Ave Maria ali Ediñost, ampak samo za bratovščino, pošiljajo darove ali dopise naravnost na moj naslov. Kar dobim tukaj, takoj vpišem v knjigo. Kar je pa poslano v Chicago, pa tam na listek zapišem, potem pa lahko pozabim in šele čez nekaj tednov iz žepa potegnem.

Pravila zahtevajo, da se mora vpisati tudi celo krstno ime, da je dotičnik deježen odpuštkov. Nekateri ne pošljejo pravih imen. Komur je ime Alojzij, naj ne piše Louis, ker to je Ludovik slovenski. Angleško ime za Alojzij je Aloysius. Ime Math ne pomeni nič natančnega, ampak je angleška okrajšava za dvoje imen: Matthias, slovenski Matija, ali pa tudi za Matthew, slovenski Matevž. Torej, katero?

Cleveland, Ohio. — Častiti g. urednik lista Ave Maria:— Prosim za majhen kotiček v listu Ave Maria. Vidim, da se malokdaj bere kaken dopis newburške naselbine: zato sem se jaz namenila napisati par vrstic. Slovenske žene društvenice presvetega Rešnjega Telesa smo imele v nedeljo, to je prvega avgusta, skupno sveto obhajilo. Lepo se skupaj zberemo in pristopimo k mizi Gospodovi vsako prvo nedeljo v mesecu. Gotovo je nas vesel ljubi Jezus, ko se mu približami, kjer nas vedno čaka noč in dan v presvetem zakramentu. On nas čaka in nam kliče: "Pridite k meni vsi, ki ste obteženi in jaz vas bom poživil" Saj je Jezus obljubil, da bo dal moč in tolažbo, da bomo voljno nosili svoje križe in težave. Vsaka žena lahko reče po svetem obhajilu: "Vse premorem v njem, ki me krepeča, saj je On naša moč zoper vse napade hudojnega duha." Ko bi žene vedele, kako smo srečne, katere smo v tem društvu, bi gotovo ne bilo nobene, ki bi ne pristopila in se z vso gorečnostjo ok enila Jezusa v presvetem zakramentu. Tu ni izgovora; katera žena ima količkaj ljubezni do Jezusa, ta se gotovo ne bo izgovarjala, da ne more vsak mesec k svetim zakramentom. Ravno nam ženam je treba pogosto pristopati k mizi Gospodovi, iskati novih moči, prositi Ga, da nam lajša naše križe in težave, katerih brez njegove pomoči nismo voljne nositi. On nam je vedno pripravljen pomagati, le prositi ga moramo. Molitve po svetem obhajilu pa ljubi Jezus najrajše usliši; saj je tačas v naših sreih On, kralj nebes in zemlje, ter se združuje z nami. Gotovo bomo tačas najbolj uslišane. Jas sama sem se že dostikrat prepričala, da sem bila po svetem obhajilu na poseben način uslišana in potolažena v svojih stiskah—zato pa brez prenehanja vabim in prosim nemburške žene, katere smo tako srečne, da smo v tem društvu, glejmo, da si ne homo src ohladile, da ne ob ena ali druga brez vzroka opuščala svoje dolžnosti. Saj smo pri sprejemu slovesno obljubile, da bomo kolikor mogoče zvesto pravljale mesečne molitve in pristopale k mizi Gospodovi. Gotovo se ne bo nobena kesala in nobeni ne bo žal, ampak bo ji na smrtni postelji prvo tolažilo. Priznati moram sama javno, da lahko vsaka društvenica in žena bere, ko sem se pripravljala na operacijo in predno so me vsnali, da sem še vzdihnila: "Ljubi Jezus, saj veš, da sem bila Tvoja služabnica. Ne zapusti me zdaj v teh strašnih bolečinah. V Tvoje roke se izročam živa in mrtva." Prestala sem vse mirno in srečno, saj sem vedela, da me Jezus in Marija varujeta. Vsaka bo okusila tolažbo in pomoč takrat največ, ko svet ne bo mogel pomagati; takrat bo ljubi Jezus poplačal vse, kar je za njega in za njegovo čast storila v življenju. Torej oklepajmo se Jezusa v presvetem zakramentu. S tem mu delamo veliko veselje, če spolnjujemo, kar smo mu obljubile. Dolžnosti do ljubelega Zve-

ličarja v presvetem zakramentu so tako svete in veličastne. V rešnici se počuti človek takrat srečen, če to spolni, kar ljubi Jezus želi od njega. Moram se pa tudi potruditi vestno spolnovati, kar dolžnost zapoveduje in s tem pokazati, da smo zares prave, goreče častilke presvetega Rešnjega Telesa. Iz srca moramo biti tudi hvaležne našemu blagemu častitemu gospodu župniku Father Omanu. Kako se trudijo za naš dušni blagor, kako očetovsko za nas skrbe; res so naš pravi oče. Zato pa nobena izmed nas ne sme pozabiti moliti in prositi ljubelega Jezusa, da bi jim ves njihov trud, ki ga imajo z nami, stoternokrat poplačal; oni so prvi, ki so nam to društvo ustanovili. Pod njihovim vodstvom smo zdaj tukaj zbrane vsako prvo nedeljo v mesecu pri mizi Gospodovi. Ljubi Jezus naj blagoslovi vsa njihova delovanja in ves trud za naš blagor. Vem, da sem malo prevelik kotiček napisala, pa prosim, oprostite, še bi napisala desetkrat toliko, če bi mogla le eno ali dve članici dobiti, da bi pristopile v našo sredo. Tukaj je najboljša pri Jezusu, blizu Jezusa, to je največja sreča na svetu.

Članica presvetega Rešnjega Telesa,
Marija Krulc.

Opomba uredništva.—Kmalu se zopet oglasite, pa še več prostora vzemite. Morda ne pridobite samo ene ali dveh članic, nihče ne ve koliko. Dobra beseda najde zmiraj odmev, če že ne v eni našelbini, pa v drugi.

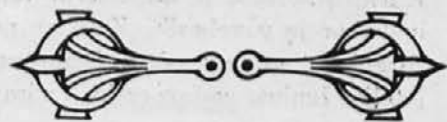
NAZAJ K MARIJI. Nežika Tomčeva

Slovensko ljudstvo, le nazaj,
sem k Materi premili!
Le tu še vsi so zemski raj
in srečo si dobili .

Le tu boš našlo pravi mir,
Zastonj drugod ga iščeš.
Tolažbe tu boš našlo vir
če Mater to obiščeš.

O, da pač Ti spoznal bi,
da tu je sreča prava!
vesel bi klical Materi:
"Češčena! Tebi slava!"

Ko bi imela glas močan,
tja v svet bi zaklicala:
K Mariji, narod, sem nazaj
in srečo ti bo dala.

Ave Maria.

Rev. J. Plaznik.

"Otrok Jezus pa je ostal v templu in njegovi stariši tega niso vedeli." (Luk. II: 43.)

najsvetejšem zakramentu je edino Jezus v podobi, katero lahko vidimo s svojimi očmi, v podobi, katera se ne postara. Počastimo ga kot dvanajstletnega dečka, ki gre z Marijo in Jožefom v Jeruzalem, da praznuje velikono-

čne praznike.

Kako lep je v cvetoči starosti dvanajst let. Ta starost imo še svoje otroške očarljivosti in otroško preprostost, pri tem se pa že pričinja zarja moštva.

Poznali smo Jezusa v Betlehemu in srečali ga bomo na trnjevi poti; vendar bi pa zgubili veliko, če bi ga ne občudovali kot mladeniča v Nazaretu.

Njegova duša je bila polna milosti in modrosti pri včlovečenju in se je vedno lepše svetila od dne do dne. Mladost je popek najlepšega cveta med cveticami. Kako po pravici sta bila ponosna na Jezusa Marija in Jožef. Jezus je življenje, središče in vez, ki veže njihove duše, življenski cilj, središče njihovih misli in skrbi. Njegovo življenje je v njunih rokah in odgovorna sta za zaklad, ki presega nebo in zemljo.

Zato tudi mi počastimo ljubljenega mladeniča z nežno in materino ljubeznijo, kakoršno je gojila Marija in s ponižnim in tihim občudovanjem, kakoršno je imel Jožef. Na njegovem obrazu je odsvit očetov. V njegovih očeh, kjer ni nika-ke radovednosti, odseva vsevednost. Večna resnica počiva na njegovih ustnicah, katera se odpro za tako modre besede: da se jim čudijo učenci postave. V njegovi resno-

sti častimo njegovo večnost. V njegovem obnašanju spoznamo harmonijo pri stvarjenju in vladanju. Jezus najlepši človek, sin božji in sin Marijn.

Dopolnil je velikonočne praznike, on, pravo velikonočno jagnje. Marija in Jožef se pripravljeta na pot in ne dvomita, da jima bo sledil, ker je bil tako vbogljiv. Jezus pa se izmakne njuni čuječnosti, se jima odtegne in skrivoma ostane v Jeruzalemu.

Ali bi mu bilo težko dobiti dovoljnejše? Ali bi mu Marija ne bila dovolila, do ostane v Jeruzalem, dokler se mu zdi potrebno?

Jezus se je odstranil in hotel delati neodvisno od vsakogar na zemlji.

Kaj to pomeni, o najvbogljivejši otrok? To je skrivnost, ki rani meseno srce, kar ljudstvo ne razume.

To je skrivnost božjega poklica, poklic k službi božji. To je skrivnost vsemogočne oblasti božje, njegove vrhovne pravice, s katero ni primere. To je skrivnost, kjer se dvigne božja pravica nad vsako pravico na svetu. To je skrivnost, kjer božji glas prevpije vsak drug glas. Božja volja mora odstraniti vsako zapreko, v tej skrivnosti mora ljubezen do Boga presegati vsako drugo ljubezen. V tej skrivnosti je Jezus očitno pokazal, da je nebeški Oče več, kakor mati na zemlji, četudi bi ta mati bila Marija sama, najljubeznivjša izmed vseh mater.

Zato častimo Jezusa v skrivnosti, ko je zapustil svojo mater, da sledi svojemu poklicu. "Jaz moram biti v tem, kar je mojega Očeta." Poslušaj ta glas in vtisni si ga v spomin. Ta glas je popolno češčenje, ker priznava svojega Stvarnika in njegove pravice, ker položi stvarstvo na kolena pred Stvarnika, mu daruje vbogljivost in vdanost. Posnemaj Jezusa.

Jezus je bil goreč služabnik svo-

jega Očeta in se je pečal za to s stvarmi katere so bile Očetove. Doprivil je vse natanjčno, kar mu je naložil Oče. Isto dela sedaj v tabernaklu; daruje se Očetu, varuje njegove stvari in razširja njegovo kraljestvo, zato ga častimo v tem najsvetejšem zakramentu z Marijo in Jožefom, četudi ne razumemo popolnoma te skrivnosti, vendar se vdeležimo zasluženja njegove vbogljivosti.

Če pa pripoznavamo božjo oblast in pravico, če poslušamo božji glas kako greše potem one matere, ki pregovarjajo svoje otroke, naj ne slede temu klicu. Tu je vpor proti Bogu, s tem zavržemo njegovo vrhovno gospodarstvo. Jezusu bi bilo prijetnejše iti domu takoj z Marijo in Jožefom, a če Bog kliče, se ne vpraša, kaj se mi dopade, ampak kaj Bog hoče. Najljubši dar, ki ga moremo dati Bogu, je naša volja in naš razum. Ne pozabi moliti za vdanost v voljo božjo ter tudi za poklic, da bi se več mladeničev in deklet vdalo v voljo božjo. Jezus v najsvetejšem zakramentu je pri nas zato, da se daruje svojemu Očetu, da biva, da se izpolnuje njegova volja. Zato mu ne more nobena prošnja biti tako všeč, zlasti tedaj, ko ga obišče v tem zakramentu in kadar ga prejmeš, kakor ravno ta, da ga prosiš, naj bi se zgodila njegova volja, naj bi se veliko mladeničev in deklet vklonilo njegovi volji."

Sv. Bernard, opat v Clairvaux, je bil tako lep in prijazen mladenič, da ga je hudobni duh skušal na vse načine zapeljati. Da uide skušnjavam sklene vstopiti v Citenks. Njegov oče in bratje so ga hoteli pregovoriti. Bernard je pa znal tako dobro odgovarjati, da je spravil s seboj še svoje štiri brate in šestindvajset prijateljev. Ko je zapuščal dom, je ostal doma samo še njegov najmlajši brat, Nivard, ki se je igral s tovariši. Gvidon, najstarejši brat ga objame in reče: "Moj dragi Nivard,

sedaj gremo; grad in posestvo bo tvoje." Otrok pa mu je odgovoril: "Ali jemlješ nebesa samo za sebe, zemljo pa puščaš nam?" — Ta delitev ni pravična." od tistega dne ni bil deček več miren, dokler se ni pridružil bratom.

Sveti Alfonz Liguori, o katerem mislijo, da je ohranil svojo krstno nedolžnost do smrti, je bil tako nardarjen, da je že v svojem šestnaj-

stem letu prejel dvoje odlikovanj na vseučilišču v Neapolju. Izučil se je za odvetnika. Nekoč je pri sodnji po pomoti nekaj napačnega povedal. Ko so ga opozorili na njegovo napačo, ga je bilo tako sram, ko je šel domov, da je rekel: "Svet sedaj te poznam, sodišča ne bote me več videla." Postal je duhovnik, ustanovitelj redemptoristov, cerkveni učnik in svetnik.

šni našim svetnim predpostavljenim, kot zvesti otroci katoliške cerkve se hočemo pokoriti njenim zapovedim. Ako nas bodo naši duhovni opozarjali na nam grozeče nevarnosti, bom se teh nevarnostij zvesto izogibali, kot zvesti sinovi sv. Cerkve. Posledice nepokorščine v svetnem oziru so revolucija, požig, umor, lakota; nepokorščina v cerkvenih zadevah ima za posledico razkol občin, ločitev od cerkvenih oblastij, ločitev od Cerkve. **Savan.**

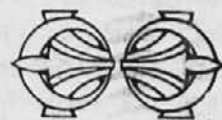
— 0 —
Mati Elizabeta.

V TVOJEM VARSTRU.

V srečnih dneh mladosti moje nesli pred obličej tvoje angeli pozdrav so moj. Sladka mati, mati mila. k Jezusu si me vodile preko križev in skušnjav.

V najbridkejših dneh življenja, v urah grenkege trpljenja bila moja si pomoč. Ko je mrak na dušo legal, ko je dvom v srce mi segal, v dan si spremenila noč.

V smrtnem boju, zvezda mila, s svojim žarom okrasila boš življenja zadnjo pot. Matejnska ljuba roka popeljala bo otroka v sreče dom iz doma zmot.

V MOLITEV PRIPOROČAMO
Za dravje: Franciška Skulj,
Cleveland, Ohio.

DAR ZA "AVE MARIA"
Franciška Skulj, Cleveland, O. \$3.00
Bog stotero povrni!

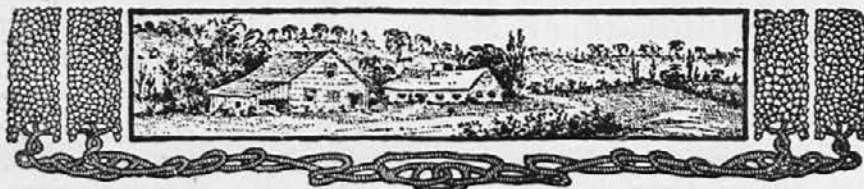
POKORŠČINA.

Pokorščina je velike važnosti za človeško družbo. Brez nje bi človeška družba ne mogla obstati. Vzemimo samo nekaj izgledov o nepokorščini in njenih posledicah: Že v nebesih najdemo nepokorščino, posledica je bila, da je bilo mnogo angeljev vrženih iz nebes in pahnjenih v peklo. V rajju je bila našim prvim starišem dana zapoved, da ne smejo jesti od prepovedanega drevesa; jedli so, zato pa so bili izgnani iz raja, in ta kazen je prešla na vesoljni človeški rod. Tako bi lahko navedli še mnogo zgledov.

Pokorščina mora biti v vsaki človeški družbi. V družini morajo otroci biti pokorni starišem. Glejte na zgled Božjega Odrješnika; bil je pokoren svojim starišem, vse njegovo življenje je bilo zgled prave pokorščine: "Bil je pokoren do smrti na križu." Otrok mora ubogati svoje stariše; kje pa naj se uči otrok pokorščine, ako ne od svojih starišev? Otrok se sicer uči pokorščine v šoli, toda dober zgled starišev mora to pokorščino utrjevati. Fant, dekle gresta na delo; treba se sedaj vaditi v pokorščini, katere sta se doma učila; pri vsakem podjetju povsod so predpostavljeni, povsod predpisi in zakoni, katerim se treba podvreči, po katerih se treba ravnati.

Kakor tu, tako v vsem družabnem življenju. Vsako mesto, bodi — si malo ali veliko, vsaka država, vsaka

vlada ima svoje zakone; kdor ravna proti tem zakonom, ga kaznujejo. Tudi sv. cerkev ne more obstajati brez zakonov. Duhoven mora imeti svojega škofa, škof svojega nadškofa, ta je zopet podložen kardinalu, in tako gre to naprej do papeža, ki mora biti tudi pokoren svojemu najvišjemu gospodarju — Bogu. Cerkev ima svoje zapovedi, svoje predpise, katere mora vsak njen član izpolnjevati. Razun tega so v vsakej župniji, v vsakej škofiji posebne odredbe, po katerih se treba ravnati. Duhoven ima pravo, da zahteva pokorščino od svojih župljanov, škof ma pravo, da zahteva pokorščino od vseh svojih vernih v škofiji. Zato imajo pa tudi škofje in duhovniki nalogo, sveto dolžnost, da opozarjajo svoje vernike na nevarnosti, ki jim groze. Ako je pa to njihova dolžnost, potem je dolžnost vernikov, da poslušajo. Kako bi moglo obstati kako društvo, kaka organizacija, ako bi vsak član delal po svoji lastni glavi; ako bi jeden vlekel na desno, drugi na levo? In tako je v vsaki župniji, v vsaki škofiji, kjer se verniki nočejo pokoriti. Kjer ni edinosti, kjer ni sloge, kjer ni skupnega sodelovanja, tam nikoli ne pričakujmo kakih uspehov. Poglejmo dandanes po svetu! Danes še obstoji vlada, jutri je ni več; umori in upori so jo strmoglavili. Najlepše države so uničene, kakor hitro izgine pokorščina do oblasti. Nam se ni treba ozirati daleč naokolo, da bi videli, zglede nepokorščine. Kot zvesti državljani hočemo biti poslu-

SPOMINI IZZA TEŽKIH DNI.

(1914. — 1919.)

(Dalje.)

Ksaver Meško:

NA BEGU.

I.

Kdo bi mogel vedeti, kdo in kako bi mogel dopovedati, zakaj je tako: udari včasih usoda in nesreča kakor strela z neba, včasih se plazi polagoma bliže, pripravlja se, še vsa lena, neodločna še. celo svari te s tem, z onim dogodkom: "Bodi oprezen! Pripravi se!"

Tako se je pripravljala usoda meni, in vendar je prišla nepričakovano, kakor tat v temni noči.

Dvakrat je potrkala na okno, niti boječče ne, ne, krepko in zelo slišno, se je napovedalo, tretjič je udarilo. Dvakrat me je prestrašilo, tretjič sem se čutil varnega, pa bi me skoro zmedlo.

Prvič smo bežali v pondeljek, dne 9. decembra 1918. Trije smo se našli na begu, trije smo delili isto usodo: g. dr. Cukala, župnik iz Podkloštra pod Trbižem, g. Kuhling, župni upravitelj iz Podgorjan v Ziljski dolini in jaz.

Zgodil pa se je naš beg tako-le:

Dne 8. decembra, na praznik Brezmadežnega Spočetja, ki je bil ravno v nedeljo, so bile po blagoslovu še stranke pri meni v sobi, kar vstopi gospa Romauhova, soproga nadrevidenta pri ravnateljstvu državnih železnic v Beljaku, zdaj komisarja železnic za Slovenijo v Ljubljani.

Prosim jo, naj malo počaka. Ko ljudje odidejo, pravi: "Ne vstrašite se, gospod župnik, z zelo neprijetno vestjo prihajam." Ker sem se med vojno privadil vsemu hudemu, le smrti še ne, se vstrašil nisem; a radoveden sem postal: "S kako?" "Odidite za nekaj dni kam!" — "Zakaj?" — "Jutri nameravajo vas in g.

nadporočnika Napokoja — ta je bil tedaj doma pri stariših — zapreti." — "Kdo?" — "Soldatenrat." — "Zakaj?" — "Kaj vem! Pač ker ste Slovenec." — "Čudno. Kje ste izvedeli to, gospa?" — "Gospa Papeževa s pošte mi je povedala. Ona danes žal ni mogla priti sem, pa je mene naprosila, naj vam grem povedat." — "Odkod ve gospa?" — "Vojak, ki je sam ud "Soldatenrata", ji je povedal. Ali ni vedel, da je znana z vami, ali vas je hotel na ta način opozoriti. Idite, preden bo prepozno." — "Danes ni mogoče, večer bo kmalu. Tudi imam oznanjeno za jutri sveto mašo. Popoldne moram k g. sosedu v Št. Štefan pomagat otroke spovedovat. Pa pojdem takoj po sv. maši. Morda vendar ne pridejo že ponoči." — "Upajmo, da ne. Pa ostanite vsaj v Št. Štefanu nekaj dni. Morda se med tem kaj predrugači." — "Bodemo videli. Zelo hvaležen sem vam, gospa, in gospe Papeževi."

Ni me preveč ostrašila neprijetna vest, nisem je pa tudi preziral. Da v Beljak oziroma čez demarkacijsko črto, Zilo, pet minut pod cerkvijo, več ne smem, sem vedel. Vedel sem tudi, da nasprotniki v fari, lutrovski Nemci in nemčurji, vsepovsod rujejo proti meni. Nemogoče ni, da se spet kaj pripravlja.

Ko je zvonil cerkvenik večernico, sem stopil v cerkev in mu naročil: "Bodite tako dobri in sporočite jutri zjutraj g. nadporočniku Napokoju, naj za nekaj dni odide od doma. Aretirati naju hočejo."

Ko bi bil povedal to cerkveniku šele drugo jutro, kakor sem izprva nameraval! Moža je stvar skrbela in je sporočil g. nadporočniku še ti-

sti večer. Nadporočnik in dva fanta pa se napravijo kar na pot v sosednjo, dobro uro oddaljeno vase Blače in Malošče, da bi alarmirali tam "narodno stražo", naj nam pride na pomoč.

Komaj sem drugo jutro odmaševal, že izvem, da so vojaki narodne straže že o polnoči prišli. Bilo mi je zelo sitno, kakor bi slutil, da ne bo dobro; predrugačiti nisem mogel.

Od doma sem nameraval iti takoj po sv. maši; šel sem šele ob enajstih. Vse dopoldne so prihajali ljudje, zdaj fantje narodne straže, zdaj drugi — kakor začarano je bilo.

Ko sem šel čez polje, — sneg je ležal visoko — proti gozdu, ki se razteza potem čez hrib skoro povsem do Št. Štefana, sem videl, da je prihajala iz vasi pod gozdom, dobre četrte ure od farne cerkve, četa fantov in mož, deloma oboroženih s puškami, deloma brez orožja. Ko so opazili mene na gazi nad vasjo, so postali, me gledali nekaj hipov, se okrenili in naglo korakali nazaj v vas. — "Če danes pridem srečno v gozd in v Št. Štefan, me varuje sam Bog." — Do gozda sem korakal sicer urno, a ne prenašlo; naj ne mislijo, da se bojim. V lesu samem sem stopil jadrno navkreber, da me je polival pot. Večkrat sem se ozrl, zdaj zdaj, sem mislil, da se oglasi za menoj: "Stoj!" Pa ni bilo nič.

To me je potolažilo. Ošteval sem sam sebe, kako slabo sem sodil svoje farane, da bi me mogli napasti. Ko sem korakal doli proti Št. Štefanu ali Štebruc, kakor govori ljudstvo, sem bil že odločen: "Po sv. spovedi grem kar nazaj na Zilo."

Sosedu, g. župniku dr. Lučovniku,

sem povedal vso storijo. Tudi on je bil mnenja: "Ne bo tako hudo. Če ti drago, ostani pri meni, meni bo ljubo. Če ne, proti večeru se vrni."

Sedla sva h kosilu. Sredi kosila zaslišiva zunaj na stopnicah, na hedniku, težke, energične korake. "Ali gredo po me?" sem pomislil. Potrka. Vrata se odpro, dr. Cukala in Kuhling vstopita.

"Kam pa vidva?"

"Beživa."

"Zakaj?"

"Ker so naju pregnali in pogнали."

"Kdo?"

"Kdo neki? Nasprotniki — Nemci in kar je hujša gnusoba: nemčurji."

Odložil sem žlico, pomislil na svoje farane, in v srcu me je zbolelo.

Gospoda pa sta pripovedovala.

Doktor je stopil prejšnji dan po sv. maši iz cerkve. Trg pred cerkvi jo je poln ljudstva kakor ob največjem sejmu. Pri trgovcu nasproti cerkve so nastavljenе strojne puške. Podklosterski špisburgarji so ga obstopili, mogočni in glasni, ker tudi našim maloštevilnim orožnikom so bili odvzeli med tem orožje — daljavo 120 kilometrov je naša premodra vlada zasedla s 150 orožniki! — in zahtevali, naj zapusti faro. Z brevirjem v roki se gospod ni mogel boriti zoper strojne puške, pa je obljubil. V župnišču se je obotavljal vse popoldne. Proti večeru pride fant, ki pravi, da ga čaka za vasjo sosed g. Kuhling, ki je ubežal po stranskih potih iz svoje fare, sicer bi ga bili vjeli in odvedli v Beljak. Zdaj se je odločil in šel je.

Vsa Ziljska dolina je spuntana, sta pripovedovala. Prejšnji dan so imeli nasprotniki vse povsodi zborovanja in so sklenili, da se slovensko orožništvo in slovenski duhovniki morajo umakniti. Res je bil shod tudi pri nas, pri Mariji na Zili. Slišal sem vse popoldne krik in vpitje iz sosedne gostilne, protestant je gostilničar. Mislil sem nekaj časa celo, da bodo župnišče napadli. Pa se me nihče ni lotil, nihče mi kaj grozil.

"Tako je z nami, pionirji Jugoslavije," sem se čudil, ko sta povedala. "Pa grem z vama. Kam krenemo?"

"V Št. Jakob. (V kotu pod Karavankami leži, ob tunelu, ki veže Koroško s Kranjskim.) Od tam, če treba na Kranjsko ali domov na Štajersko." — Dr. Cukala je Štajerc, Kuhling Korošec.

Popoldne smo dobili vest. Protestantki gostilničar na Zili je z nemškomišlečimi kmeti napadel fante naše narodne straže. Premagali so jih in odvedli v Beljak. Le eden je ušel — kakor Jobovih hlapcev le eden — ki je prišel nesrečo naznaniti.

A tako, torej je šla četa, ki sem mislil, da bo zasledovala mene, le na

naše fante," mi je bilo zdaj jasno.

Naročili smo sani. Dobili nišmo drugih kot čisto navadne kmetiške ki vozijo les na njih. Veseli smo bili, da še take. V mraku smo se odpeljali. Med potjo sem se zamišljen oziral prek na Blače ob Blaškem jezeru, skrajno vas v moji fari. Jasno so svetile iz oken luči, mirno je počivala vas pod hribom, z gostim lesom zaraslim — nikomur blagih Blačanov se ni sanjalo, da po cesti onstran železniške proge beži njihov župnik.

254

Sv. Stanislav Kostka

TVOJ NEDELJSKI TOVARIS.

Piše Rev. Smoley.

ŠESTNAJSTA NEDELJA PO BINKOŠTIH.

"Ali je dovoljeno v soboto ozdravljati?"—Luk. 14, 3.

Farizeji so pripeljali k Jezusu vodeničnega, ne iz ljubezni do trpečega, ampak da bi Jezusa skušali. Bila je ravno sobota, svet dan, in mislili so, da bodo dan Jezusa najložje vjeli češ ta dan se ne sme ničesar delati. Ako bi vodeničnega ozdravil, razkričali bi ga kot grešnika, ki onečašča Gospodov dan; ako bi ga ne ozdravil, rekli bi, da tega ni mogel storiti.

Toda Gospod je videl njihove misli; zato jih je naravnost vprašal: "Ali je dovoljeno v soboto ozdravljati?" In ker so farizeji na to molčali, jih je vprašal: "Ako bi komu izmed vas osel ali vol padel v vodnjak, bi ga li ne potegnili ven sobotni dan? Ako je dovoljeno toraj rešiti živinče, koliko bolj človeka?"

Dobra dela usmiljenja toraj Gospodovega dne ne oskrunjajo; ali kar nedelje in praznike oskrunja, je težko delo, ki ni neobhodno, nujno potrebno. Zato pa imamo Božjo zapoved: "Posvečuj zapovedan praznik!"

Kdor dela v nedeljo, greši:

- 1.—proti naravi,
- 2.—proti Božji zapovedi,
- 3.—proti samemu sebi.

Greši prvič proti naravi. Vsakemu človeku je dala narava posebno množino sil, in te sile so omejene. Da bi kdo vedno in vedno delal, tega ne zdrži. Kakor potrebujemo po vsakdanjem delu počitka, tako je potreben tudi v tednu jeden dan za telo, da si nabere novih sil in moči. Ob času francoske revolucije so odpravili vsako bogoslužje in z njim tudi nedeljo, odločili so vsaki deseti

dan za počitek. A kmalu se je pokazalo, kako je to neumno; vsled preobilenega dela začeli so hirati ljudje, začela poginjati živina, ker je bilo premalo počitka. Kdor toraj po nepotrebnem težko dela ob nedeljah zapravlja po nepotrebnem svoje moči, spodkopuje si zdravje, zapravlja svoje življenje: greši proti naravi.

Greši drugič proti Božji zapovedi. Posvečuj Gospodov dan, pravi Božja zapoved. V drugi Mojzesovi knjigi beremo, da je bil s smertjo kaznovan, kdor je skrunil Gospodov dan. In kako so naši predniki praznovali Gospodov dan! Komaj se je jelo svitati nedeljno jutro, so mislili le na službo Božjo, mislili le na svojo dušo; zbirali so v hramih božjih, poslušali sv. evangelij, katerega jim je razlagal duhovnik in se udeleževali sv. daritve. Tako so živeli prvi kristjani, in Božji blagoslov ni izostal. Ni bilo toliko ubožcev, toliko revežev-trpinov, kakor jih je dandanes. Nedeljski počitek je okrepčal njihovo telo, da so s toliko večjo silo lahko delali, okrepčal je njihovo dušo, da niso tako hitro padali v greh, ni bilo toliko zapravljevcev in lahkoživcev, kakor jih je dandanes, vsakdo je zmerno živel, in kar je preostajalo, dajali so ubožcem. Kak razloček med takrat in našim časom!

Greši tretjič proti samemu sebi. In sicer najprej proti svoji duši. "Ne samo od kruha živi človek, ampak od vsake besede, ki prihaja iz ust Božjih." Naša duša potrebuje hrane, in ta je Božja beseda, Božja služba. Za svoje telo skrbimo skozi šest dnij, tedaj se vsaj sedmi dan brigajmo in poskrbimo za dušo. "Kaj pomaga človeku, ako bi si ves svet pridobil, na svoji duši pa škodo trpel?" Razločuje se li v čem človek, ki ne

posvečuje Gospodovega dne, od neumnega živinčeta?

Kdor dela od Gospodovih dneh, naj nikar ne misli, da bo imel od tega kak poseben dobiček. Tako delo nima Božjega blagoslova. Pregovor pravi: "Kar vzameš Bogu, to ti vzame zopet hudič."

Duhovnik, ki je imel razum svoje župnije v oskrbi še mogo drugih misijonski postaj, obiskal je prilično tudi farmerja, ki je kmetoval že leta in leta, ni praznoval nobene nedelje, nobenega praznika, oral, sejal, in opravljal vsakovrstna težka dela tudi ob praznikih. Tožil je farmer, da kljub vednemu delu komaj pridelal toliko, da za silo plača davke in preživi svojo družinico. "Ne posvečujete nedelje?", vprašal ga je duhoven. "Ne morem, vsaj se itak komaj preživim." "Delate li vsako nedeljo?" "Delam", bil je odgovor, "a vendar vse zastonj." "Ne vidite li prsta Božjega? Bog vašega dela ne blagoslavlja. Ko bi vi dali Bogu, kar je Božjega, bi se vam pa boljše godilo." Čez par let prišel je na obisk dotični duhovnik v isto misijonsko postajo in vprašal, kako se farmerju N. godi. Povedali so mu, da je nedavno umrl, da se pričetkom ni mnogo brigal za cerkev, da se mu je v poznejših letih precej dobro godilo. Umrl je kot dober kristjan. Vidite, kratek razgovor z duhovnikom ga je pripeljal na pravo pot.

Dragi moji, tadi vi posvečujte Gospodove dni, in Bog bo blagoslovil vaše delo. Amen.

SEDEMNAJSTA NEDELJA PO BINKOŠTIH.

"Ljubi bližnjega kakor samega sebe."—Mat., 22, 39.

Ko se je apostol Janez že postaral, da ni mogel imeti več daljših pri-

dig, ponavljal je vedno in vedno besede: "Otročiči, ljubite se med seboj!" To pripoveduje o njem sv. Jeronim. Za to so nekateri godrnjali, ker jim ponavlja vedno jedno in isto; a sv. Janez je rekel: "To zapoved sem prejel od Gospoda; in če to izpolnujete, bo dovolj."

Sv. Janez je govoril resnico. Kristus sam je označil ljubezen do bližnjega kot znamenje svojih učencev: "Na tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako se ljubite med seboj."

V današnjem evangeliju imenuje Kristus zapoved ljubezni do bližnjega največjo zapoved in pravi, da je podobna prvi zapovedi: "Ljubi Gospoda iz celega srca . . . In dostavlja: "Na teh dveh zapovedih sloni ves zakon in proroki."

Kaka naj bo toraj naša ljubezen do bližnjega?

Ljubezen mora biti najprej **splošna**. Ljubiti moramo vsakega človeka brez izjeme: bogatina in reveža, učenjaka in navadnega delavca, prijatelja in sovražnika. Vsak je odkupljen z dragoceno krvjo Kristusa Gospoda. Najlepši zgled te ljubezni nam je dal Gospod sam. Ljubil je poganec, ljubil Samaritane, ljubil svoje učence in prijatelje, ljubil pa tudi svoje sovražnike in rablje; ljubil je nedolžne, ljubil pa tudi grešnike; ljubil bogatine, ljubil pa tudi reveže; ljubil odrasle, ljubil otroke; ljubil zdrave, ljubil bolnike; ljubil svojo mater, ljubil pa tudi tujce; ljubil svojega ljubljence Janeza, ljubil pa tudi Judeža Iškarijota. In najlepši zgled o tej ljubezni nam je postal v priliki o usmiljenem Samarijanu. Ni se brigal Samarijan za to, da je bil revež, ki je padel med razbojnike, jud, ampak hitro je stopil raz živinče, se ga zavzel, obvezal mu rane in ga peljal v gostilno v nadaljno oskrbovanje.

Farizeji so učili, da moramo ljubiti samo svoje prijatelje, sovražiti pa svoje sovražnike. A Kristus je rekel: "Jaz pa vam pravim, ljubite svoje sovražnike, dobro storite tem, ki vas sovražijo, molite za te, ki vas preganjajo, da bote otroci vašega

Očeta, ki je v nebesih."

Tudi sovražnik je naš bližnji, tudi njega moramo ljubiti.

Ljubezen mora biti nadalje **odkritosrčna**. Odkritosrčna pa je, ako lju bimo ne samo na videz, ampak v dejanju. Zato pravi sv. Janez: "Otročiči moji, ne ljubimo samo z jezikom in besedo, ampak v resnici in v dejanju." In Kristus pravi: "Karkoli hočete, da vam drugi store, storite vi njim."

Kako odkritosrčno ljubijo dobri otroci svoje stariše! Kako se varujejo da bi jim ne napravili kake žalosti! Tako moramo mi ljubiti svojega bližnjega; ne mislimo o njih kaj slabega, ne govorimo o njih kaj slabega, ne storimo jim kaj hudega; karkoli hočemo, da bi drugi storili nam, storimo mi njim. Ga vidimo li v potrebi, pomagajmo mu; je li bolan, obiščimo ga, vsaj si tudi mi želimo v potrebi in bolezni pomoči in tolažbe. In Bog nas bo za to poplašal: "Karkoli ste storili komu iz mojih najmanjših bratov, ste meni storili." "In ta ljubezen mora trpeti na veke;

apostol Pavel pravi: "Resnična, odkritosrčna ljubezen ostane na veke."

Ljubezen do bližnjega mora biti nadalje **nesebična**. In nesebična ja če ljubimo bližnjega radi Boga, ne pa radi lastnega dobička. Tudi farizeji so delali dobra dela: dajali miloščino, podpirali reveže, a vse to so delali javno, da jih je svet videl; zato je pa rekel Odrešenik: "Kadar daješ miloščino, naj ne ve levica, kaj dela tvoja desnica."

Imejmo splošno, odkritosrčno, nesebično ljubezen do našega bližnjega! Brez ljubezni ne bomo izveličani "Ko bi ne imel ljubezni, pravi sv. Pavel, bil bi kakor doneč bron. Ko bi ne imel ljubezni, ne bil bi nič. Ko bi razdal vse svoje premoženje med uboge . . . pa bi ne imel ljubezni, mi vse to nič ne pomaga."

Ljubimo svojega bližnjega, in Bog nas bo ljubil na tem in na onem svetu. Amen.

Svetli žarki iz zgodovine ktaoliške cerkve.

Piše Rev. Smoley.
(Nadaljevanje.)

Na **binško praznik** je bilo, ko se je Jezusova cerkev očitno, pred očmi vseh ustanovila, ko je cerkev vstopila v javno življenje. In sicer popolnoma v smislu obljub Kristusovih.

Obljubil je svojim učencem sv. Duha, ki jih bo razsvetljeval, krepčal, tolažil, in kar je glavno, varoval pred zmotami. In na čudežer način, v podobi ognjenih jezikov je prišla tretja Božja oseba, sv. Duh, nad apostole. Prinesel jim je sv. Duh srčnost, pogum, neustrašenost, sv. Duh jih je razsvetlil. Peter in njegovi tovariši so neustrašeno pričeli oznanjati Kristusu Križanega, začeli brez strahu pred ljudmi oznanjevati njegov evangelij. — in glejte, prvi čudež se je zgodil in potrdil Petrove besede: Vse množice, ki so bile iz vseh krajev sveta, ki so govorile najrazličnejše jezike, razumele so apostole. Preprosti, neuki ribiči, apostoli, postali so, razsvetljeni od sv. Duha naenkrat mednarodni jezikoznanci. Čudile so se množice; čudeža niso mogle razumeti. A posledica tega čudeža je bila velika: Tritisoč poslušalcev je sprejelo krščanstvo.

Z veseljem jih je sprejel Peter v cerkev Jezusovo; in tako je bila ustanovljena prva občina; tako je postal binško praznik rojstni dan ktaoliške cerkve.

Takoj so pričeli učenci Jezusovi, prvi predstojniki Jeruzalemske občine, z delom. Sledili so zgledu svojega Mojstra. Kristus je s svojim triletnim javnim delovanjem in poukom, z nešteti čudeži in dobrotami, katere je skazal ljudstvu, s svojim trpljenjem, s svojo smrtjo, s svojim vstajenjem od mrtvih, dokazal in potrdil, da je bil od Boga poslan. Apostoli so ravnali po njegovem zgledu. Kjer in kadar je bila priložnost, so z navdušenjem oznanjevali Jezusov evangelij; učili so ljubezen, slovo, potrpežljivost, delili dobrote. Tudi čudeže so delali; na pragu

judovskega templja je ozdravil Peter hromelega. In vzbudno krščansko skupno življenje prvih kristjanov so občudovali tudi njihovi sovražniki.

Sv. Štefan pa, prvi mučenik nove občine, bil je Odrešeniku, prvi nasledovalec v trpljenju, bil je prvi, ki je potrdil vero v evangelij s svojim trpljenjem in svojo smrtjo. Ta dijakon prve krščanske občine je bil izvrsten govornik in z gorečo navdušenostjo je zagovarjal pred pismouki krščanstvo. Njegova neustrašenost, njegove odkrite besede, njegova gorečnost je vzbudila jezo, sovraštvo judov, ki so se zakleli, da mora umreti. Srčnega dijaka ona so vlekli pred mestna vrata in ga tam kamenjali.

Vzpodbudno je slišati, kako je prva občina Jeruzalemska delala in živela. Ker ima mlada kščanska občina tudi svojega zgodovinarja, Sv. Lukeža, smo o tem dobro poučeni. Kratko pa jasno, točno pripoveduje "Dejanje Apostolsko":

"Oni (to je prvi kristjani) so vstrajali v evangeliju apostolov, v skupnem življenju, v lomljenju kruha, v molitvah. Verniki imeli so skupno imetje. Prodali so vse, kar so imeli, in so kupno ceno po potrebi razdelili med brate."

Kako krasna, kako vzpodbujevalna podoba pravega krščanskega življenja se odkriva pred našimi očmi! Ravno tako, kakor zahteva to naša Cerkev tudi danes — samo na najbolj idejalen način, — so živeli udje prve krščanske občine v svetem mestu: v besedi Božji, v skupnih molitvah, združeni v vživanju Najsvetejšega Zakramenta so bili pravi učenci Jezusovi in najlepši zgled, najboljša predpodoba kristjana.

Apostoli pa so širili svojo občino po gotovem redu. Sami so stali na čelu. Oni so učili, krščevali in podeljevali ostala svetotajstva cerkve. Postavljali so načelnike in voditelje; po krščanskih nasebinah, poravnavali

so različna mnenja in pomirjevali morebitne razpore.

Delo apostolov kot predstojnikov prve jeruzalemske občine nam kaže ta posebno dva dogodka v Apostolskem dejanju.

Prvi kaže Petra, kako kaznuje prestopke zakonov cerkvene občine. Krščanski zakonski par, Ananija in Safira, je prodal njivo in del skupička pridržal za sebe. Peter jih je kaznoval, ker sta ogoljufala občino, ne toliko radi tega, ker sta si pridržala del denarja, ampak radi laži in goljufije, ko sta zatajila denar. Peter povdarja odločno, da jih ni nihče silil k prodaji, toraj nista imela nikakega vzroka za goljufijo.

Drugo poročilo nam kaže apostole, kako energični so bili pri vzdrževanju notranjega reda, kako verno in zvesto so spolnjevali svojo službo kot oznanjevalci evangelija.

Pri razdeljevanju skupnega imetja med reveže, vdove in sirote se je dogodilo več nerednostij: nekateri so se pritoževali češ, da so bili pri razdeljevanju prikrajšani. Radi tega so postavili apostoli sedem dijakonov za svoje pomočnike. Ti naj bi vzeli vso oskrbo revežev v svoje roke. Apostoli niso več mogli vseh notranjih zadev občine sami brez pomočnikov nadzorovati, še manj pa sami vzdrževati red. Kar je bil pa glavni vzrok: Apostoli niso hoteli radi posvetnih skrbij zanemarjati svoje naloge, svoje službe kot pridigarji in učitelji.

Taka je bila prva krščanska občina, njeni udje, njena notranja in zunanja vredba.

5.—Trpljenje prve krščanske občine v Jeruzalemu.

"Moje kraljestvo ni od tega sveta," in "Veliko bote morali trpeti radi pravice". Cerkvena zgodovina nam priča, kako kmalu se je potrdila resničnost teh Besed Gospoda Jezusa.

K splošnim in notranjom vzro-

kom, katere smo že zgoraj omenili, da so postali Judje strastni nasprotniki Jezusovi in njegovih učencev, so se pridružili vnani vzroki.

Postavam Nove Zaveze so se morali umakniti, predpici stare Zaveze, posebno pa ritualne dojesove postave. Čudeži apostolov, kupno z nra-
nim, vseskozi občudovanja vrednim življenjem prvih kristjanov pričeli so obračati pozornost širših krogov jeruzalemskega mesta na se. Pogostokrat je bilo slišati slavospeve Nazarencu; vpliv judovske duhovščine je pričel zginjati. Obrnili so se na Heroda Agripa za odpomoč; slabotnež jih je le prerad poslušal in da bi si pridobil naklonjenost ljudstva, se ni zgražal niti pred grozovitostmi. Verjel je spletkam in obrekovanjem sovražnikov kristjanov, ukazal je predstojnike občine vjeti in vreči v ječo. (Okoli Vel. Noči 44.)

Tu je pa prišla apostolom pomoč od strani, od katere bi jo bili najmanj pričakovali; neki farizej, član Visokega sveta, Gamaliel je odsvetloval svojim tovarišem nadaljno preganjanje apostolov; rekel je: "Če je to človeško delo, bo samo od sebe razpadlo; če je pa Božje delo, je ves vaš trud zastonj."

Nato so se zadovoljili, da so bili apostoli samo bičani, potem so jih pa spustili.

Nasprotno pa je postal sv. dijakon Štefan, kakor smo videli, žrtev njikovega tovaraštva in brezmejne želje po maščevanju. Niso mu mogli, odpustiti da jim je javno očital trdovratnost in zakrknjenost srca in ušes.

Na božje povelje in po navdihu sv. Duha so apostoli ter šli vero oznanjat tudi drugim narodom. Samo jeden je tam ostal in zapečatil svojo zvestobo do Jeruzalema s svojo smrtjo: sv. Jakob Mlajši, prvi jeruzalemski škof. Sv. pismo ga imenuje "brata Gospodovega". Bil je kot namreč sin Alfeja in jedne sestre Materé Božje Marije sorodnik Jezusov. Sorodniki pa so se po judovskem običaji imenovali mej seboj bratje in sestre.

Judje so trpeli tega Jezusove-

ga učenca v Jeruzalemu zato, ker se je strogo držal Mojzesove postave. Užival je veliko spoštovanje ne samo pri svojih vernikih, ampak imel je velik ugled tudi pri Judih. Ko je postal l. 62 žrtev sovraštva velikega duhovnika Ananije — ta ga je dal kamenjati in vreči s templjeve strehe — prišlo je vsled tega krvavega dejanja skoro do upora in klanja v Jeruzalemu. In ko je kmalu na to — 1.70 po Kr. — umrl Ananija sramotne smrti, imeli kristjani in judje in njegvo smrt in razdejanje Jeruzalema za kazen Božjo vsled umora sv. Jakoba.

Znan je list tega apostola 12 izra-

elskim rodovom. Naglašanje dobrih del v tem listu je Lutra v reformacijski dobi tako razljutilo, da je imenoval ta list "slamnati list" in da je ta list na ljubo svojemu nauku o edinozveličavni veri ki ji ni treba dodejati dobrih del v slepi jezi zavrgel.

V kljub preganjanju od strani Judov se je življenje v prvi krščanke občini lepo mirno, dalje razvijalo; Drug drugemu so bili vdani. Nastala sporna vprašanja — kakor n. pr. je li treba krščanske katehumene preje podvreči Mojzesovemu zakonu — pa so apostoli kot varhi resnice v smislu prostosti rešili.

V zalogi "AVE MARIA" imamo sledeče knjige.

MOLITEVENE KNJIGE.

Amerikanski Slovenski molitvenik. — Spisal Rev. K. Zakrajšek. — Prvi in edini slovenski molitvenik tiskan v Ameriki. Ima najvažnejše molitve tudi v anleščini. \$1.25.

Obrednik DRUŠTVA KRŠČANSKIH MATER. — Spisal Rev. K. Zakrajšek, OFM.

Sedemnedeljska pobožnost pred praznikom Žalostne Matere Božje. Mala priročna knjižica za vse častilce Marijine, zlasti za članice Maternih društev. Premišljevanje in molitve in navodilo, kako opraviti to pobožnost. Spisal Rev. K. Zakrajšek. 12c.

Obrednik SPOLKU KATOLICKYCH MATIEK, obrednik društev Krščanskih mater v slovaščini. Spisal Rev. K. Zakrajšek. 50c.

KRIŽEV POT, v obliki male brošurice. Križev pot je najbolj priljubljena pobožnost za naše večernice. Toda pobožno se more opraviti še le, ako ima vsak vernik svojo knjižico v rokah. Zato ima večina cerkev že te knjižice v zalogi, da je dobi vsak ko pride k pobožnosti. Ako se jih po najmanj sto kosov naroči, damo znaten popust. 15c.

BODI MOJ, molitvena knjiga z velikimi črkami. \$2.00.

Sveta Ana. Molitvenik z velikimi črkami. Češčenje svete Ane se je zadnja leta silno razširilo. Velike božje poti so nastale v Ameriki, tako v New Yorku, tako v Kanadi, tako pri sveti Ani v Ill. Veliko čudovnih ozdravljenj se zgodi vsako leto ob priliki pobožnosti Nji v čast. Vsi častilci svete Ane, zlasti naše žene, se bodo te knjige gotovo zveselile. Stane \$2.00.

Hvala Božja, molitvenik. Stane \$1.50.

Marija Kraljica Src. Molitvenik častilcev Marijinih. Lepa knjižica za vsakega. Stane \$1.50.

Sveta Spoved. Molitvena in podučna knjižica. Jako jo priporočamo

vsem in vsakemu. Koliko svetih spovedi je nevrednih in koliko slabih, ker manjka pravega poduka o sveti spovedi. Stane \$1.00.

Šmarnice (Volc). Lepa premišljevanja o Mariji, katero tudi priporočamo. Stane \$1.50.

KNJIGE ZA DUHOVNO BRANJE.

SVETO PISMO (Holy Bible). Novi zakon. Krasno preveden. Te knjige smo Slovenci že dolgo pogrešali. Rojaki gotovo boste segli po tej knjigi, da je bode imela vsaka katoliška hiša! Stane \$2.50.

Na poti v večnost. Krasna knjiga, katero bi moral vsak kristijan prečitati. Koliko krasnih in lepih naukov in sicer tako poljudno — ti podaja. "So trenutki, ko se duša zbere, ozre in poglobi sama v sebe, v trenutku miru in pokoja v sredi morda sicer burnega življenja. To so trenutki, ko se zdi, da slišimo, kako udarjajo angelske peroti, skrivnosten šum, ki napolnuje svetišče, komaj slišni glasovi, be se de polne tolažbe. Srečne ure! V takem trenutku se dvigne duša na perotih krščanske misli v svet čistih idej in njenemu pogledu se odpre nov svet, poln svetlobe in za reče sreče." Tako piše pisatelj v uvodniku. Res ta knjižica bode marsikoga privedla v te višave čistih idealov in načel in vzvišenih misli. Rojaki naročite to knjižico! Krasna je. Stane \$1.25.

SLOVENSKI GOFINE. Ta knjiga je dobro poznana med Slovenci. To je razlaga vseh svetih evanĝelijev in vseh cerkvenih praznikov in molitev in sploh celega cerkvenega leta. Ta knjiga je zlata vredna knjiga zlasti za one hiše, kjer žive daleč od cerkve, kjer nimajo slovenskega duhovnika. Koristna je za bolnike. Stane \$3.00.

Življenje svetnikov in svetnic božjih. Beseda mičejo, zgledi vlečejo, pravi pregovor. Tako vlečejo lepi zgledi svetih mož in žena tudi nas za seboj v posnemanje njih lepih čed-

nosti, njih čistega svetega in bogaboječega življenja. Stane \$4.00.

Skrivnost Presvetega Rešnjega Telesa. Spisal Dr. Valjavec. V krasni slovenščini in v jako priprostilih besedah govori pisatelj v tej knjigi o največji skrivnosti naše svete vere. Zanimivo je poglavje o "Čudežih prevsetega Rešnjega Telesa," ki so se zgodili po raznih krajih tekom stoletij. Drugi del knjižice govori o svetem obhajilu. Da ne dobimo sadu svetih obhajil, je krivo to, ker se ne znamo zanj dovolj pripraviti. Ta knjižica da jako lep poduk. Prečitaj to poglavje in ravnaj se po njem in videl bodeš, kako vse drugačni bodo vspehi tvojih svetih obhajil. Knjižica stane \$1.00.

Anton Keržič: Osmero blagrov. — Ta knjižica je že dobro znana. In kdo je še ni prečital ne enkrat po večkrat. Da, Da! Ko bi mi mislili na ta blagra, ko bi mi v teh blagarih iskali svoje sreče, kako gotoveje in koliko lažje bi jo našli. Rojaki, čitajte to knjižico! Stane \$1.25.

Vzorniki prvega svetega obhajila. To so zgledi svetih dečkov in deklic za prvo sveta obhajilo. Tu se kaže, kolike važnosti za celo poznejše človeško življenje je prvo sveto obhajilo. Prvo sveto obhajilo je pogosto podlaga celega življenja. In obratno. Matere, prečitajte te lepe zglede in videle boste! Stane \$1.

Teme lji krščanstva. Spisal Dr. Svetina. V obliki desetih apologetičnih govorov dokazuje temelje naše svete vere, zlasti da je Bog. Dokazi so pa vzeti iz narave. Te govore priporočamo zlasti možkim društvom Najsvetejšega Imena za njih mesečne seje. Kako lepo bi bilo, ako bi pri vsaki seje enega prečitali in potem o njem razpravljali. Koliko bi se naučili! Kako bi bili potem pripravljeni odgovoriti vsakemu zabavljaču, ki niti šest resnic ne zna, pa hoče tako učeno govoriti, da ni Boga. Može naročite to knjižico. Zlasti ako imate koga, ki dvomi,

da je Bog. Naročite mu jo! Naj jo prečita. Stane \$1.00.

Premišljevanje o Presvetem Srcu Jezusovem. Krasna knjižica zlasti za pobožnosti prvih petkov ali tudi za svete ure. Česčenje presvetega Srca je najvažnejše dandanes. Ljubezen mora zmagati in bode zmagala! Stane \$1.25.

Slovensko-angleški katekizem. Priredil Rev. K. Zakrajšek, OFM. Prepotrebna knjiga zlasti za naše matere, ker se otroci skoro povsodi uče samo angleški katekizem. Mati toraj ne more prav nič pomagati šoli. Na podlagi tega katekizma ji bode pa prav lahko. V katere so ga uvedli, ga radi imajo. Damo ga šolam po precej nižani ceni. Stane 45c.

Novi Pridigar, časopis, katerega izdaja črtletno Rev. F. S. Šegula. Knjižici je naslov "Naš Gospod". Razdeljen je v dva dela. V prvem so "Pridige za nedelje in praznike celega leta", v drugem pa "Priložnostne pridige". Slovenskim gospodom bode gotovo dobro došla ta knjiga. Pa tudi svetnim ljudem bode služila za nedelje, ko nerazumejo angleških pridig. Snopič po 75c.

Francišek Zabret: **Veliki katekizem.** In sicer II. poglavje: **O molitvi.** To so vprašanja iz katekizma in takoj jako poljudno razložena. Vzroki odpada od vere so največ nevednost v verskih resnicah. Zato čim več se verske resnice razlagajo in pojasnjujejo, tem bolje za narod. Zato toplo priporočamo to brošuro. Stane 50c.

Katehet Čadež: **Podrobni načrt za poučevanje veronauka na ljudskih šolah.** Ta brošurica je sicer namenjena v prvi vrsti katehetom in učiteljem veronauka. Vendar pa bode jako dobro služila tudi očetom in materam pri njih poduku v veri doma. Stane 25c.

Kateheze za prvence. Priprava za prvo spoved, prvo sveto obhajilo in sveto birmo. V marsikaki naselbini mora mati sama največ storiti za pripravo na svete zakramente, ker je duhovnik daleč in le malo kdaj pride v naselbino. Tukaj je matere

dolžnost, da ona opravi to službo. Matere, ta knjižica Vam bode povedala kako vršite to svojo dolžnost. Stane. 75c.

PESMI Z NOTAMI.

Premrl, Hvalite Gospoda, partitura	\$0.75
Sattner, Dve Božični, partitura75
Sattner, Postne, partitura....	.50
Premrl, Cerkevna Pesmarica, partitura	1.00
Grum, Cerkevna Pesmarica, I. zvezek35
Grum, Venček I. in II. zvezek	1.00
Kimovec, Rihar Rhenatus, pesmarica	1.00
Gerbič, Slovenska Maša, partitura	1.00
Sicherl, Trije Možki Zbori, partitura	1.00
Hribar, Obhajilne, partitura..	1.00
Hribar, Adventne, partitura..	1.00
Orlovska Pesmarica, partitura	.75
Ignacij Hladnik, Zdrava Maria, partitura	1.00
Ign. Hladnik, Pet Prošnjih, partitura	1.00
Ign. Hladnik, Ave, partitura..	1.00
Laharanar, Gorske Cvetlice, partitura	1.00
Laharanar, Gorski Odmevi, I. in II. zvezek pesmarica....	1.00
Laharanar, Planinke, I. in II. zvezek pesmarica	1.00
Laharanar, Pomladni odmevi, I. in II. zvezek pesmarica..	1.00
Premrl, Cerkevna Pesmarica..	1.75
Družovič, Lira, I. in II. zvezek vsak	1.50
Aljaž, Mešani Zbori, od I. do II. zvezka, po	0.50
Aljaž, Mešani Zbori, IX. zvezek	0.50

I G R E

Če sta dva, šaloigra v enem dejanju50
Zloba in zvestoba, igrokaz v štirih dejanjih75
Divji lovec, Finžgar75
Ob vojski, Dr. Krek75
Proslava sv. Cirila in Metoda..	1.00
Andrej Hofer	1.00
Krivoprisežnik75
Martin Krpan	1.00
Ne v Ameriko!75

Kasija. Drama v treh dejanjih.	1.00
Najdenček. V enem dejanju.	
Dva gluha, burka v enem dejanju; V istem trenutku, monolog	1.00
"Mati", Ksaver Meško	1.00
"Legionarji"	1.00
Za križ in svobodo75
Turški Križ, Tri Sestre, Dr. Krek	1.00
Domen	1.00
Naša kri. F. S. Finžgar.	1.00

ZBIRKA LJUDSKIH IGER

2. snopič—Vedeževalka, Kmet-Herod, Župan sardamski, Jezza nad petelinom	1.00
3. snopič—Mlini pod zemljo, Sanje, Sv. Neža	1.00
7. in 8. snopič: Sinjivo maščevanje ali Spoštuj jočeta, Za letovišče, Dve materi, Nežka z Bleda, Najdena hči	1.00
9. snopič—Na Bethlehemskih poljanah, Kazen ne izostane, Očetova kletev, Čašica kave	1.00
10. snopič—Fernando, Strah Avsturije, Rdeči nosovi, Zdaj grem sem, zdaj pa tje, Poštna skrivnost, za ženske vloge Strahovi	1.00
11. snopič—Večna mladost ali večna lepota, Repoštev, Prepirljiva sosedica	1.00
12. snopič—Izgubljeni sin, V ječi, Pastirci in kralji, Ljudmila, Planšarica	1.00
13. snopič—Vestalka, Smrt Marije Device, Marijin Otrok..	1.00
14. snopič—Junaška deklica, Sv. Boštjan, Materin Blagoslov.	1.00
15. snopič—Fabiola in Neža, Turki pred Dunajem.....	1.00
16. snopič—Mojstra Križnika božični večer, Svoje glavna Minka	1.00
17. snopič—Dimež, strah kranjske dežele, Oh, ta Polona..	1.00
Prisiljen stan je zaničevan.	
20. snopič—Sv. Just za možke vloge. Ljubezen Marijinega otroka, za ženske vloge....	1.00

Večna Molitev, je ročna knjižica za častilce presvetega Zakramenta. Vsi se je bodo gotovo zveselili, kajti pogrešali smo jo za čas vojske, kar je nismo mogli dobiti. \$2.00.

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888.

A. M. KAPSA

Slovincem priporočam svojo trgovino z železnino.

Pošteno blago — zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St.
Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

Nered črev

je v vročih poletnih mesecih in zgodnjih jesenskih pri obeh, odrastlih in pri otrocih splošna prikazen. To prihaja morda od nepravilne hrane, pijače ali hitre izpremembe vremena ali drugih vzrokov.

Severa's Diarrhoea Remedy

(Severov Pripomoček proti driski) se je izkazal vedno kot zanesljivo zdravljenje za drisko, želodečne krče, colico, proti polatnim neredom drobovja itd. Dobro in sigurno za oboje — odrasle in otroke. Cena 30c in 2c davka. Na prodaj pri lekarnjih.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebščin, kipov, podob, svetinj i. t. d.

Priporoča se tudi vsem slovenskim društvom ri nakupu zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, Ney York
Telefon, 5985. Barclay.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovincem
1439 W. 18th St. Chicago, Ill.
Telephone: Canal 2534

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10 ure zjutraj do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays

2399 SILVER STREET, BROOKLYN, N. Y.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje projadalne in najbolj založene z različnim blagom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženine in neveste, ker imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, linoleum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin, stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvoren pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." — Trije ambulančni in bolniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovoljnost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA, TRGOVECIN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

PROŠNJE IN IZJAVE
Rojakom, kateri želijo dobiti svoje sorodnike iz stare domovine v Ameriko

izdeluje

MIHAEL ŽELEZNIKAR
slovenski javni notar
v uradu "EDINOST"

Pišite za pojasnila na:
"EDINOST"

1849 West 22nd. Street,
CHICAGO, ILL.

FRANK SUHADOLNIK
veliko stori za "Ave Maria" in "Edinost". On je zastopnik za ta dva lista. Rojaki, ali ne mislite, da tak mož zasluži, da kupujete pri njem. — On ima

Veliko zalogo obuval
Zanesljiva in točna postrežba
6107 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani do-
be veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima
Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življen-
ju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne
more imeti nikdar popolnega vspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab
želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERISKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin,
korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in
naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpra-
vi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo,
vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za za-
prtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoz-
nost, pomanjkanje energije, splošno omemog-
lost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnegasistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila.
Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš
bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z
njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začu-
den čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo upo-
rabo: Grgranje, izpiranje ust, čistenje ran, odprtini i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill

